

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6070/2024
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Предојевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Анђела Ивановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2107/23 од 06.12.2023. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2107/23 од 06.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2107/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 4175/21 од 21.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му исплати на име накнаде штете из закупног односа износ од 1.000 евра на име неплаћених кририја, износ од 42.153,00 динара на име неплаћених рачуна за струју и износ од 52.514,00 динара на име неплаћених рачуна за воду, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 54.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2107/23 од 06.12.2023. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде штете из закупног односа износ од 1.000 евра на име неплаћених кририја, износ од 42.153,00 динара на име неплаћених рачуна за струју и износ од 52.514,00 динара на име неплаћених рачуна за воду, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате, износ од 86.566,68 динара на име трошкова парничног поступка са

законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате и износ од 18.000,00 динара на име трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе јер уз ревизију нису достављене, нити се тужена позвала на одлуке из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању судова о тужбеним захтевима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој парници, у којој је правноснажно одлучено о праву тужиоца као власника стана и закуподавца на накнаду штете која му је проузрокована неплаћањем закупнине и трошкова становања (струје и воде) након раскида уговора о закупу. О овом праву тужиоца другостепени суд је одлучио примењујући материјално право из члана 154. став 1. Закона о облигационим односима, у ситуацији када је чињенично утврђено да се тужена као уговорна страна - купац није иселила са свим лицима и стварима из тужиочевог стана по престанку закуподавног односа, због чега сноси одговорност за штету коју је тужиоцу проузроковало лице које је било члан њеног домаћинства у време закључења уговора, а које се није иселило из стана заједно са њом након раскида уговора о закупу. У таквој чињенично-правној ситуацији, по оцени Врховног суда, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. Дакле, у овој

врсти спора по овој посебној законској одредби ревизија изричито није дозвољена, па је без утицаја начин одлучивања на основу члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

Тужба ради накнаде штете поднета је 09.12.2021. године. Вредност предмета спора је 211.667,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена, без обзира на преиначујућу одлуку другостепеног суда.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић